

NEPRIČA

Pisac je odlučio da piše priču, ali ne nađe ni papir ni hemijsku olovku. Tražio je u sobi toj, ali u njoj ničeg nema, osim njega i nikog drugog. Stoga odluči da noktima iseče vene svoje, pa krvlju po zidovima priču da ispiše. On seče, ali krv ne teče, a ni ruka ga ne peče, jer je nema, a ni zida nigde nema, naokolo samo je praznina. Upade pisac u dilemu i taman da ga glava zaboli, kada shvati da na ramenima nikakve težine nema. Želi da viče, ali mu glasne žice ne trepere. Pomisli da beži, ali kako, kad ni nogu nema. Tako je ostao i priča postao.

ČOVEK NEODLUČNE BOJE

Ispričaću vam priču o jednom čoveku. On je bio crnac pravi, mada, kad bolje razislim, bio je braon boje. Ali, kad pomislim opet, vidim da je oker boje. Ma ne, on je definitivno bio zelen, mada je imao neki ružičasti ten. Najverovatnije je baš zbog toga bio sav crven, osim što su mu uši, a i lice, bile plave, a i celo njegovo telo, potpuno belo. E, taj narandžasti čovek jednog dana izađe napolje i sve mu se učini ljubičasto, pa zato odluči da se vrati kući. I vratio se. Toliko.

*(S makedonskog preveo **Vladimir Martinovski**)*